

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 129.981 van 31 maart 2004
in de zaak A. 115.422/VII-25.488**

In zake : 1. XXX,
 2. XXX,
 die woonplaats kiezen bij
 advocaat H. DE PONTHERE,
 kantoor houdende te 8900 IEPER,
 Lombaardstraat 23

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van
Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX en XXX, van Joegoslavische nationaliteit, op 8 januari 2002 hebben ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 4 december 2001 tot onontvankelijkheid van de aanvraag tot machtiging tot voorlopig verblijf op basis van artikel 9, 3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), aan de verzoekende partijen ter kennis gebracht op 10 december 2001;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partijen op dezelfde dag hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissingen;

Gelet op de beschikking van 31 januari 2002 waarbij aan de verzoekende partijen het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dit verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 22 januari 2004 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 maart 2004;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. DE PONTHERIE, die, verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de auditeur in zijn verslag de toepassing voorstelt van artikel 26 van het hoger genoemde koninklijk besluit; dat uit het dossier en de processtukken blijkt dat de zaak zonder verdere voorafgaande maatregelen, in een verkorte procedure, kan worden behandeld zoals voorzien door dit artikel;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat:

1.1. De verzoekende partijen zijn België binnengekomen op 18 oktober 1998 en hebben zich op 19 oktober 1998 vluchteling verklaard.

1.2. Op 9 maart 1999 nam de minister van Binnenlandse Zaken twee beslissingen tot weigering van verblijf met bevel het grondgebied van het Rijk te verlaten. Op 6 juni 2000 bevestigde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissingen. Het beroep dat de verzoekende partijen bij de Raad van State daartegen hadden ingediend werd verworpen bij arrest nr. 111.155 van 9 oktober 2002.

1.3. Op 28 februari 2001 dienden de verzoekende partijen bij de burgemeester van de gemeente Langemark-Poelkapelle een aanvraag in om machtiging tot voorlopig verblijf op grond van artikel 9, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet). In hun aanvraag gaven de verzoekende partijen de volgende redenen op:

"De redenen die ertoe leiden dat deze aanvraag in België wordt ingediend, zijn de volgende: wij hebben in België politiek asiel aangevraagd, nadat wij gevlucht waren

voor de oorlog in Kosovo. De situatie in het noorden van Kosovo is nog steeds niet genormaliseerd. Mijn echtgenoot werd in Joegoslavië door de Rechtbank van Metrovica veroordeeld tot een gevangenisstraf van 1 jaar, omwille van een conflict dat wij hadden met de Servische familie Kragovitch, die bezit had genomen van onze woning, die inmiddels is afgebrand. Deze familie verblijft nog steeds in Kosovo. Het is voor ons onmogelijk de aanvraag tot verblijf in België, in Joegoslavië in te dienen.

Ik verlang in België te mogen blijven om de volgende redenen: in Kosovo heerst er een absoluut onveilige situatie en wij zouden in België ons leven willen herbeginnen en een veilige toekomst willen verzekeren voor onze jonge kinderen. Wij verblijven in België sinds 19 oktober 1998 en onze kinderen gaan hier sinds 26 oktober 1998 naar school. Zij spreken beter Nederlands dan Kosovaars en Servisch helemaal niet. Ook wijzelf hebben ons ten volle geïntegreerd in de gemeente Langemark, waar mijn echtgenoot een tijdlang kon tewerkgesteld worden als gemeentearbeider, terwijl ikzelf taken uitvoerde voor het O.C.M.W."

Deze aanvraag werd op 4 december 2001 door de minister van Binnenlandse Zaken verworpen op grond van volgende motivering:

"Er werden geen uitzonderlijke omstandigheden aangehaald waarom de betrokkene de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland.

De problemen in hun land hebben reeds het voorwerp uitgemaakt van een diepgaand onderzoek in het kader van de asielaanvraag. Deze aanvraag werd afgewezen, hoger genoemde problemen kunnen derhalve niet meer worden aanvaard als buitengewone omstandigheden om de aanvraag in toepassing van art.9 van de wet in België in te dienen. De huidige situatie in Kosovo is niet van die aard dat ze een terugkeer verhindert.

Dat de woning van betrokkenen afgebrand is, dat ze hun leven in België willen herbeginnen en een veilige toekomst voor hun kinderen willen verzekeren, dat ze sedert oktober 1998 in België verblijven, dat hun kinderen onderricht volgen in een Belgische school en goed Nederlands spreken en dat betrokken gewerkt hebben, is op zich niet uitzonderlijk. De integratie-elementen kunnen het voorwerp uitmaken van een onderzoek op het moment dat de aanvraag conform artikel 9 van de wet van 15/12/1980 ingediend wordt.

Dat betrokkene veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van 1 jaar in Joegoslavië, maakt evenmin een uitzonderlijke omstandigheid uit: de problemen van betrokkene hebben reeds het voorwerp uitgemaakt van onderzoek in het kader van de asielaanvraag, dewelke negatief beslecht werd.

Betrokkenen wisten dat hun verblijf slechts voorlopig werd toegestaan in het kader van hun asielaanvraag en dat zij bij een negatieve beslissing het land zouden dienen te verlaten."

Dit is de bestreden beslissing;

2. Overwegende dat de verzoekende partijen in een enig middel de schending inroepen van de artikelen 9 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; dat zij betogen dat zij niet inzien waarom de moeilijkheden die zij ondervonden in hun land, zelfs als deze problemen niet werden aanvaard als redenen voor een politiek asiel, niet meer zouden mogen ingeroepen worden binnen het raam van een humanitaire regularisatie van hun verblijf in België, ten einde de buitengewone omstandigheden in de zin van artikel 9, lid 3

van de Vreemdelingenwet te rechtvaardigen; dat zij menen dat de verwerende partij ten onrechte heeft geoordeeld dat de asielinstanties hebben onderzocht dat verzoekende partijen de mogelijkheid hebben, zonder aangehouden te worden, zich op het Joegoslavisch grondgebied te begeven ten einde zich aan te melden bij de Belgische diplomatieke post in Belgrado; dat zij eveneens stellen dat het feit een gevangenisstraf te zullen moeten ondergaan omwille van een discriminatoire vervolging en bestraffing, wel degelijk een uitzonderlijke omstandigheid is in de zin van de wet;

Overwegende dat artikel 9, tweede lid, van de Vreemdelingenwet als algemene regel stelt dat een machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven door een vreemdeling moet worden aangevraagd bij de Belgische diplomatieke dienst of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland; dat artikel 9, derde lid, evenwel bepaalt dat in buitengewone omstandigheden het hem wordt toegestaan die aanvraag te richten tot de burgemeester van zijn verblijfplaats in België; dat hieruit volgt dat enkel wanneer buitengewone omstandigheden aanwezig zijn om het niet afhalen van de machtiging bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordigers in het buitenland te rechtvaardigen, de verblijfsmachtiging in België kan worden aangevraagd; dat deze buitengewone omstandigheden niet verward mogen worden met de argumenten die worden ingeroepen om een verblijfsmachtiging te bekomen; dat de bestreden beslissing behoorlijk met redenen is omkleed;

3. Overwegende dat de verzoekende partijen geen gegrond middel tot nietigverklaring hebben aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het hoger genoemde koninklijk besluit; dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met dit beroep wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 350 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen, elk voor de helft.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op eenendertig maart tweeduizend en vier, door

de H.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	L. SCHWEIGER,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

L. SCHWEIGER.

E. BREWAEYS.